

Finantsministeriet vil da, forsaavidt Toldvæsenet angaaer, faae dermed at gjøre, og der vil navnlig blive Spørgsmaal om en Omsarbejdelse af den hele Tarif. Det Gæste, hvorom der altsaa kan være Spørgsmaal, er, om man vil see sig istand til at tilendebringe samtlige de Undersøgelser og Forhandlinger angaaende denne Sag, som ere nødvendige, før at kunne omregulere Afgifterne fra 1ste April 1853; dersom man kan blive færdig med disse forskjellige Forarbejder i betimelig Tid, da vil vistnok ogsaa den ærede Rigsdag være istand til at kunne tilendebringe sine Forhandlinger inden den 1ste Januar 1853, eller, det kunde maaffee være det Hensigtsmæssigste i saa Henseende, at Terminen blev forlænget til 1ste April, saaledes som den ærede Landstingsmand for Helsingør har foreslaaet.

Rirk: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand, som har vundet Ordet, har allerede havt det 2 Gange, men jeg antager ikke, at Røgen har Noget imod, at han atter faaer det. (Nei! Nei!).

Rirk: Det er blot et Par Ord, jeg vil tillade mig at ytre i Anledning af, hvad den ærede Viceformand har bemærket om den Lov, der muligt kunde ligge i de Dtringer, jeg fremsatte, nemlig om, at Communalbestyrelsen uforsvarligt skulde opholde denne Sag. Det har aldeles ikke været min Mening; jeg veed meget godt, at Communalbestyrelsen arbejder med megen Lethed. (Latter).

Ordføreren: Jeg skal tillade mig en Bemærkning i Anledning af hvad den ærede Indenrigsminister har anført, idet det forekommer mig, at den Betragtning, hvorpaa han henlede de Opmærksomheden, dog ikke er den, hvortil Forsamlingen i dette Dieblit kan tage et afgjørende Hensyn, nemlig Betragtningen af, hvilket Resultat Regjeringen i sin Tid maatte kunne komme til, og hvilket Lovforslag den derefter maatte ville forelægge for Thins-

get. Det forekommer mig, at det er en Betragtning, som vel kan være afgjørende for Regjeringen, men det forekommer mig ikke, at den ærede Forsamling for Dieblittet kan tage Hensyn til, om et Lovforslag vil komme i den ene eller anden Form fra Regjeringens Side.

Finantsministeren: Jeg maa dog rigtignok tillade mig den Bemærkning, at det kan meget let hænde, at Sagen ikke kan forelægges af Regjeringen til Efteraaret paa den følgende Rigsdags-session, førend saa silde, at det kan blive umuligt at faae Loven færdig til 1ste Januar, uden at man af formelle Grunde skulde faa at sige være nødsaget til at lade Alt blive i statu quo. Jeg maa i Særdeleshed med Hensyn til hvad min ærede Collega har anført om Toldvæsenets Medvirkning ved denne Sag fremhæve, at jeg troer ikke, at Toldvæsenet arbejder langsommere end de fleste andre Autoriteter; men jeg veed, at, hvis der skal opstilles en heel ny Basis for Tarifen, hvorefter Accisen skal opkræves, saa vil det medføre et meget betydeligt Arbejde at udbrage de fornødne Oplysninger med Hensyn til denne Tarif, og jeg frygter meget for, at det ved Siden af andre Arbejder ikke vil kunne lykkes at have de fornødne Data saa betimeligt tilstede, at Lovforslaget vil kunne forelægges ved Rigsdagens Sammentrædelse næste Session. Jeg troer derfor, at de samme Grunde, der have bevæget Regjeringen til med Hensyn til Forslaget om Forlængelse af Begunstigelserne for den directe oversøiske Handel, at andrage paa en Forlængelse indtil Finantsaarets Udløb istedetfor til Kalenderaarets Udløb, ere tilstede ogsaa her, og at det vilde være aldeles hensigtsmæssigt, hvis det Endringsforslag, som af den ærede Landstingsmand fra Odense (Ansgaard) er stillet, maatte gaae igjennem, da til 3die Behandling at forandre Terminen til 1ste April 1853 istedetfor 31te December 1852.